

MOLDUN

Ég lifi' í Jesú nafni,
í Jesú nafni' eg dey,
þó heilsa' og líf mér hafni,
hræðist ég dauðann ei.
Dauði, ég óttast eigi
afl þitt né valdið gilt,
í Kristí krafti' eg segi:
Kom þú sæll, þá þú vilt.

Hallgrímur Pétursson
Hans Tomassöns sb., 1569

BLESSUN

EFTIRSPIL

Largo
e. Händel

Prestur: sr. Gunnar Stígur Reynisson
Organisti: Guðlaug Hestnes
Kór: Stakir jakar
Umsjón: Örn Arnarson

*Fjölskyldan þakkar auðsýndan hlýhug og vináttu
og býður kirkjugestum að þiggja veitingar
á Hótel Höfn að athöfn lokinni.*

Svarfist Helgu

Sigurbjörg Ragnarsdóttir

Fædd 26. nóvember 1932

Dáin 10. febrúar 2023

*Útför frá Hafnarkirkju,
laugardaginn 25. febrúar 2023*

FORSPIL

Ave Maria

e. Kaldalóns

SIGNING OG BÆN

Kallið er komið,
komin er nú stundin,
vinaskilnaðar viðkvæm stund.
Vinirnir kveðja
vininn sinn látna,
er sefur hér hinn síðsta blund.

Far þú í friði,
friður Guðs þig blessi,
hafðu þökk fyrir allt og allt.
Gekkst þú með Guði,
Guð þér nú fylgi,
hans dýrðarhross þú hljóta skalt.

Margs er að minnast,
margt er hér að þakka.
Guði sé lof fyrir liðna tíð.
Margs er að minnast,
margs er að sakna.
Guð þerri tregatárin stríð.

Grátnir til grafar
göngum vér nú héðan,
fylgjum þér, vinur. Far vel á braut.
Guð oss það gefi,
gláðir vér megum
þér síðar fylgja' í friðarskaut.

Sb. 1886 - Valdimar Briem

RITNINGARLESTUR

Húmar að kveldi, hljóðnar dagsins ys,
hnígur að ægi gullið röðulblys.
Vanga minn strýkur blærinn blíðri hönd,
og báran kveður vögguljóð við fjarðarströnd.
Ég er þreyttur, ég er þreyttur,
og ég þrái svefnsins frá.
Kom, draumanótt, með fangið fullt af friði og ró.

Syngdu mig inn í svefninn ljúfi blær.
Sorgmæddu hjarta er hvíldin jafnan vær.
Draumgyðja ljúfa, ljá mér vinarhönd,
og leið mig um þín töfraglæstu friðarlönd.
Ég er þreyttur, ég er þreyttur,
og ég þrái svefnsins frá.
Kom, draumanótt, með fangið fullt af friði og ró.

Forster / Jón frá Ljárskógum

RITNINGARLESTUR

Nú legg ég augun aftur,
ó, Guð, þinn náðarkraftur
mín veri vörn í nótt.
Æ, virst mig að þér taka,
mér yfir láttu vaka
þinn engil, svo ég sofi rótt.

Foersom - Sb. 1871 - Sveinbjörn Egilsson

Ég fel í forsjá þína,
Guð faðir, sálu mína,
því nú er komin nótt.
Um ljósið lát mig dreyma
og ljúfa engla geyma
öll börnin þín, svo blundi rótt

Matthías Jochumsson - P. C. Krossing

GUÐSPJALL

Undir háu hamrabelti
höfði drúpir lítil rós.
Þráir lífsins vængja víddir
vorsins yl og sólarljós.

Ég held ég skynji hug þinn allan
hjartasláttinn rósinn mín.
Er kristalstærir daggardropar
drjúpa milt á blöðin þín.

Æsku minnar leiðir lágu
lengi vel um þennan stað,
krjúpa niður kyssa blómið
hversu dýrðlegt fannst mér það.

Finna hjá þér ást og unað
yndislega rósinn mín.
Eitt er það sem aldrei gleymist,
aldrei það er minning þín.

Friðrik Jónsson / Guðmundur Halldórsson

MINNINGARORÐ

Lít ég yfir liðinn tíma
ljúft mér brosti sérhvert vor,
fjær þá vetrar færðist gríma
fann ég yngjast hug og þor
Hjartans þakkir Hilmir hæða
hverja fyrir náðargjöf.
Hvert eitt sár er hætt að blæða
heims er veittist mér á för.

Æskuvorið er nú liðið
elli húmar hinsta kvöld.
Lít ég yfir lífsins sviðið
leiðarinnar nálgast gjöld.
Ó að hinsta hljóti ég blundinn
hægt og létt á vorsins tíð.
Þegar lognró sefar sundin
signir eygló geislafríð.

Verði sólrík ykkar ævi
æsku meðan þroskast rós.
Allan myrkva sorga svæfi
sælu Guðsins náðarljós.
Hvar sem fætur flytja náíð
feril dulda lífsins á.
Bið ég drottins fylgd þið fáíð
fyllt er ósk míns hjarta þá.

Lag: Bjarni Hafþór Helgason

Ljóð: Guðmundur Viborg Jónatansson

BÆN

Ég veit að fjöllin mín fagna er fuglar landi ná,
að vori er vindarnir þagna og vekja hér einlæga þrá.
Ég horfi á himneskan fjörðinn og hjartað mitt skynjar á ný
að sólin gælir við svörðinn í sælu svo brosmild og hlý.

Á sandinum tíbráin titrar, þá töfra vil ég sjá,
og grjótið í fjörunni glitrar er geislarnir fara á stjá.
Ég horfi á himneskan fjörðinn og hjartað mitt skynjar á ný
að sólin gælir við svörðinn í sælu svo brosmild og hlý.

Og nóttin hún lifir svo lengi þá ljóma fjöllin blá,
því vorblærinn strýkur þá strengi sem stórkostleg veröldin á.
Hjá hafinu himnesk er jörðin og hjartað mitt skynjar á ný
að söngfuglar svífa um fjörðinn og sólin er brosmild og hlý.

Ásgeir Gunnarsson / Kristján Hreinsson

FAÐIR VOR

Nú ertu leidd, mín ljúfa,
lystigarið Drottins í,
þar áttu hvíld að hafa
hörmunga' og rauna frí,
við Guð þú mátt nú mæla,
miklu fegri' en sól
unan og eilíf sæla
er þín hjá lambsins stól.

Drottins í dýrðarhendi,
Drottins barn, sofðu vært,
hann sem þér huggun sendi,
hann elskar þig svo kært.
Þú lifðir góðum Guði,
í Guði sofnaðir þú,
í eilífum andar friði
ætið sæl lifðu nú.

Texti: Hallgrímur Pétursson